

Forslag om Ejendomsskatterne dermed, at selve Spørgsmaalet om en Grundværdistigningsskat er for i en Kommission. Nu have vi i Dag hørt, at denne Kommission har endt sit Arbejde, og at der forelægges et Forslag fra Ministerens Side. Jeg vil derfor udtale Haabet om, at den Opsættelse, der her finder Sted med Hensyn til Ejendomsskatten, kun bliver kortvarig, saa at vi i en saa nær Fremtid som muligt ogsaa kunne faa dette andet Forslag frem. Jeg erkender, at det, der her foreligger, er det mest presserende, fordi det tager Sigte paa at skaffe Kommunen de haardt tiltrængte Indtægter i Øjeblikket, hvorimod det andet, selv om det ganske vist ogsaa tænker paa Øjeblikket, dog først og fremmest gennem Forslag om Værdistigningsskatten sigter paa Fremtiden; men derfor er det ikke mindre vigtigt, at det bliver fremmet saa hurtigt som muligt. Jeg henstiller altsaa til Ministeriet, da den nævnte Kommission nu har afsluttet sit Arbejde, at man da ogsaa snarest muligt tager Spørgsmaalet om Københavns Ejendoms-skatters Reform op til Overvejelse.

Som sagt, Sagen er gennem en Snes Aar gennemdrøftet baade i sine Grundtræk og i sine Enkeltheder, saa jeg kan fatte mig kort her i Dag; jeg tror, sjælden noget Forslag har været i den Grad gennemdrøftet, ja, jeg kan sige gennemtygget, Paragraf for Paragraf, Sætning for Sætning, som netop dette Forslag, her foreligger, og jeg kan derfor ganske slutte mig til det ærede Medlem (Sigurd Berg), der nu talte, i Ønsket om den hurtigst mulige Behandling, og det vil efter min Mening sige en meget hurtig Behandling af Sagen.

Ved første Øjekast — det var det, som det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) hentydede til — skal jeg godt indrømme, at jeg blev ængstelig for, at der var en Inkurie i Lovforslagets § 5, men efter nøjere Overvejelse af Forholdet giver jeg det ærede Medlem fra Frederikssund ganske Ret i, at det neppe er Tilfældet. Ikke desto mindre vilde det være ret ønskeligt, tror jeg, om man fra den højtærede Indenrigsministers Side fik fremsat en lignende Opfattelse af Sagen som den, der nu fremkom fra det ærede Medlem fra Frederikssund. Stillingen er den, at der i § 5 gøres Forskel paa Indtægt og Skatteindtægt. Ingen Indtægt under 800 Kr. her i København ansættes til Indkomstskat, men hvis en Mand eller en Kvinde saa er ansat til en Indtægt af 800 Kr., kan denne Indtægt reduceres dels efter selve denne Paragraf gennem

skattefri Afdrag for Børn, 100 Kr. for hvert Barn under 15 Aar, dels, hvad der stemmer med den hidtidige Ordning, efter § 12 paa Grund af særlige Forhold som Sygdom, Dødsfald, Gæld eller andre lignende Omstændigheder. Derved kan Indtægten, selv om den nu er paa 800 Kr., nedsættes til en Skatteindtægt under 800 Kr. „Dog“, staar der, „maa ingen skattepligtig Indtægt ved dette Fradrag bringes ned under 400 Kr.“ Man kunde være ænstelig for, at en saadan Indtægt, der kom ned til en 400, 500, 600 eller 700 Kr., ikke vilde blive beskattet, og at den vedkommende derved mistede sin Valgret, men det er ikke Tilfældet, fordi der i næste Afsnit staar: „Af Skatteindtægter paa indtil 800 Kr. beregnes 0,6 pCt.“. Der staar udtrykkelig „indtil“.

Jeg savner, det vil jeg ikke benægte, det Forslag, som Københavns Kommunalbestyrelse har indstillet, om Adgang for alle smaa Skatteydere til at sætte sig i frivillig Skat og derigennem ved en forholdsvis lav Skat at opnaa det værdifulde Borgergode, som Valgretten er. Det er jo saadan, at København paa dette Punkt ikke er ligestillet med det øvrige Land. I det øvrige Land er Valgretten jo faktisk en almindelig Valgret — jeg ser bort fra Bestemmelsen om det 2-aarige Ophold —, men det er alligevel i Princippet den almindelige Valgret, fordi der i Skatteloven af 1903 staar, hvad der ogsaa var Forudsætningen i de kommunale Valglove af 1867 og 1868, at alle skulle sættes i Skat. I København er det ikke Tilfældet, idet man sætter Grænsen ved de 800 Kr. København vil derfor først i kommunalpolitisk Henseende blive ligestillet med det øvrige Land, naar denne Grænse forsvinder. Vi have tænkt os som en saa lempelig Overgangsform som muligt at søge at faa Regeringen og Rigsdagen med til en Ordning, hvorefter alle fik Ret til at sætte sig i Skat. Naar det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) sagde, at Frederiksberg havde haft en lignende Ordning, men at det neppe havde haft praktisk Betydning, er det neppe rigtigt; saa vidt jeg kender Forholdene derude, have netop mange benyttet sig af denne Adgang til at blive sat i Skat for en rimelig lav Skat, som passede til deres smaa Indtægter, hvorved de fik Valgret. For øvrigt er det tvivlsomt efter min Mening, om den Ordning, der findes paa Frederiksberg, men som man nu har gjort Skridt til at faa forandret, overhovedet er lovlig; i hvert Fald stemmer